

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om veterinär gränskontroll

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en särskild lag om veterinär gränskontroll. Genom lagen förenhetligas de krav i lagstiftningen om djursjukdomar och lagstiftningen om livsmedelshygienen för animaliska livsmedel som gäller veterinär kontroll av djur, animaliska livsmedel och andra varor som härrör från djur samt andra föremål som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Europeiska gemenskapen (EG) från länder utanför gemenskapen. Likaså skall införselvillkoren för bekämpande av djursjukdomar och för tryggnad av den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel förenhetligas. Genom lagen verkställs dessutom bestämmelserna i de EG-direktiv om veterinär gränskontroll för vilka Finland har beviljats övergångstider som upphör vid utgången av 1996 och 1997. Överenskommelse om övergångstiderna ingicks när Finland anslöt sig till Europeiska unionen (EU).

EG-lagstiftningen förutsätter att djur samt animaliska livsmedel och andra produkter av animaliskt ursprung som importeras till gemenskapen från länder utanför EG kontrolleras vid en särskild veterinär gränskontroll

som utförs av veterinär vid veterinära gränskontrollstationer som kommissionen godkänner för ändamålet. Avsikten med den veterinära gränskontrollen är att säkerställa att införseln inte medför fara för djursjukdomars spridning och att de animaliska livsmedlen är trygga och av god livsmedelshygienisk kvalitet.

Lagen innehåller allmänna stadganden om införselvillkoren för alla djur, animaliska livsmedel och andra produkter av animaliskt ursprung samt andra varor som eventuellt sprider djursjukdomar vid import från tredje land samt om de myndigheter som utför veterinär kontroll, kontrollförfarandet, importörens skyldighet att vidta åtgärder samt kontrollavgifterna. Lagen är en fullmaktslag och närmare föreskrifter meddelas genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet.

Lagen om veterinär gränskontroll förutsätter ändringar också i lagen om djursjukdomar och djurskyddslagen.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1997.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1997.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Inledning	3
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis	4
2.2. Europeiska gemenskapens rättsakter	5
2.3. Bedömning av nuläget	7
3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	7
4. Propositionens verkningar	9
4.1. Ekonomiska verkningar	9
4.2. Verkningar i fråga om organisation	11
5. Beredning av propositionen	11
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	12
6.1. Samband med andra propositioner	12
6.2. Samband med internationella fördrag	12
DETALJMOTIVERING	12
1. Lagförslagen	12
1.1. Lag om veterinär gränskontroll	12
1 kap. Allmänna stadganden	12
2 kap. Införselvillkor och veterinär gränskontroll	13
3 kap. Kontrollmyndigheter	14
4 kap. Rätt att få upplysningar och utföra kontroller	15
5 kap. Importörens skyldigheter och åtgärder som skall vidtas med anledning av kontroll	15
6 kap. Arvoden, kostnader och avgifter	16
7 kap. Särskilda stadganden	17
1.2. Lagen om djursjukdomar	18
1.3. Djurskyddslagen	18
2. Närmare stadganden och bestämmelser	18
3. Ikraftträdande	19
LAGFÖRSLAGEN	20
1. Lag om veterinär gränskontroll	20
2. Lag om ändring av 13 och 15 §§ lagen om djursjukdomar	27
3. Lag om ändring av djurskyddslagen	28
BILAGA	29

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Den fria rörligheten för varor på EU:s inre marknad förutsätter att levande djur, animaliska livsmedel och andra varor av animaliskt ursprung samt andra föremål som eventuellt sprider djursjukdomar (*djur och varor*) som införs till gemenskapen från länder utanför EG (*tredje land*) kontrolleras vid EG:s yttre gräns. Vid kontrollen utreds om djuren och varorna uppfyller kraven i EG-lagstiftningen om djursjukdomar och livsmedelshygien samt de nationella kraven i den medlemsstat som är bestämmelseort i fråga om sådana djur och varor för vilka införselvillkoren inte har harmoniserats genom EG-lagstiftningen.

Djur och varor som vid kontrollen har godkänts för införsel till EG kan därefter röra sig fritt från en EU-medlemsstat till en annan, ifall det är fråga om sådana djur eller varor för vilka villkoren för införsel från tredje land har harmoniserats i gemenskapslagstiftningen. Om villkoren för införsel från tredje land inte har harmoniserats, iaktas de nationella kraven. Sådana djur och varor som importerats från tredje land för vilka införselvillkoren inte har harmoniserats i EG-lagstiftningen kan alltså inte utan vidare föras fritt från en medlemsstat till en annan.

EG-lagstiftningen definierar i vilken omfattning djur och varor skall kontrolleras genom en särskild veterinär gränskontroll där det säkerställs att de uppfyller de krav angående djursjukdomar och livsmedelshygien som ställs på införsel. Den veterinära gränskontrollen utförs av en veterinär som medlemsstaten har förordnat att utföra uppgiften. Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas. Kontrollen utförs vid veterinära gränskontrollstationer som EG-kommissionen har godkänt. Fiskerivaror som har fångats av fartyg under tredje lands flagg och som lossas ur fartygen inom gemenskapen kontrolleras emellertid i hamnar som har godkänts för ändamålet. Kontrollförfarandet och de därtill anslutna anmälningarna bestäms mycket noggrant och detaljerat i direktiven.

Också i fråga om sådana djur och varor som enligt EG-lagstiftningen inte genomgår någon veterinär gränskontroll skall det kontrolleras att de uppfyller införselvillkoren. Denna kontroll utförs vid tullanstalterna i

samband med den övriga tullkontrollen.

Syftet med reformen är att alla stadganden som behövs för bekämpande av djursjukdomar och för trygghet av den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel i samband med import från tredje land skall sammanföras i en enda lag och i bestämmelser som utfärdas med stöd av den. Lagstiftningen är för tillfället tudelad, dels i stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av lagen om djursjukdomar (55/80), dels i lagar som gäller livsmedelshygien för animaliska livsmedel, dvs. kötthygienlagen, mjölkhygienlagen, fiskhygienlagen och äggproduktshygienlagen (511, 671, 330 samt 517/94) (*hygienlagarna*). Stadgandena om införselkontrollförfarandet är olika också till sitt innehåll. Eftersom anordnandet av veterinär gränskontroll vid de veterinära gränskontrollstationerna i vilket fall som helst förutsätter ändringar i lagstiftningen är det ändamålsenligare att sammanföra dem i en enda författning.

Sammanförandet av stadgandena om kontroll av importen från tredje land och om införselvillkoren samt avskiljandet av dem från stadgandena om övervakning av handeln på EU:s inre marknad gör också lagstiftningen om djursjukdomar och livsmedelshygien överskådligare. Inom handeln mellan medlemsstaterna, på EU:s inre marknad, förekommer inte särskilda gränskontroller. Därför avviker förfarandet med veterinär kontroll av djur och varor som importerats från tredje land väsentligt från övervakningen av den inre marknaden. Det överskådligaste är därvid att dessa två åtskiljs tydligt från varandra också i lagstiftningshänseende. Därför föreslås att det i en särskild lag stadgas om det veterinära införselkontrollförfarandet och om införselvillkoren i fråga om tredje land. Detta förutsätter att också stadgandena i lagen om djursjukdomar revideras på motsvarande sätt.

De inspektioner med avseende på djurskyddet som gäller import av djur från tredje land och följer av djurskyddslagen (247/96) och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den skall utföras i samband med den veterinära gränskontrollen.

I djurskyddslagen har detta i huvudsak beaktats, men i beredningsskedet hade inte alla detaljer i anslutning till anordnandet av

veterinär gränskontroll ännu utkristalliserats. Det var därför inte möjligt att beakta dem i djurskyddslagen. Djurskyddslagen bör ses över med anledning av den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll så, att stadgandena blir enhetliga till denna del.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Allmänt

Djur och varor som importeras till Finland från tredje land genomgår en veterinär kontroll för säkerställande av att införseln inte leder till fara för djursjukdomars spridning och att de animaliska livsmedlen dessutom är trygga och av god livsmedelshygienisk kvalitet.

Stadgandena och bestämmelserna om veterinära införselkontroller som utförs i syfte att förebygga och bekämpa djursjukdomar samt om införselvillkor ingår med stöd av lagen om djursjukdomar i förordningen om bekämpande av djursjukdomar vid import och export av djur och vissa andra varor (489/94) och i de beslut som jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning utfärdat med stöd av förordningen.

Allmänna stadganden om de livsmedelshygieniska kraven på animaliska livsmedel och om införselkontrollförfarandet ingår i hygienlagarna. Om de myndigheter som utför införselkontroll stadgas i förordningen om importövervakning av vissa animaliska livsmedel (1569/94). Närmare bestämmelser om införselvillkoren och införselkontrollförfarandet ingår i de beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av hygienlagarna. Sådana livsmedel som ingår i hygienlagarnas tillämpningsområde är kött och köttprodukter, fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem, mjölk och mjölkbaserade produkter samt äggprodukter. I hygienlagarna stadgas om de livsmedelshygieniska kraven på dessa livsmedel samt om övervakningen av dem.

Införselkontrollmyndigheter

I fråga om djursjukdomsvillkoren utförs införselkontrollen enligt förordningen om bekämpande av djursjukdomar vid import och export av djur och vissa andra varor av

gränsveterinärer som jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning har förordnat för ändamålet, tullmyndigheterna, veterinär- och livsmedelsavdelningen, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel eller kontrollcentralen för växtproduktion.

I fråga om levande djur samt andra varor än animaliska livsmedel kontrollerar gränsveterinären i praktiken uppfyllandet av djursjukdomsvillkoren. Förordnandena om gränsveterinärer har gällt nästan enbart tjänsteveterinärer, dvs. den lokala kommunalveterinären och vid behov länsveterinären. Läns- och kommunalveterinärerna är de enda veterinärmyndigheterna på regional och kommunal nivå.

Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel kontrollerar de animaliska livsmedel som ingår i hygienlagarnas tillämpningsområde så, att den veterinär som utför kontrollen och som är i tjänst hos anstalten för veterinärmedicin och livsmedel eller har bemyndigats av den också har förordnats till gränsveterinär enligt lagstiftningen om djursjukdomar. Tullmyndigheterna utför införselkontroll för djursjukdomsvillkorens vidkommande i samband med den övriga tullkontrollen i fråga om de djur och varor som inte behöver underkastas en veterinärkontroll.

Kontrollen av de livsmedelshygieniska kraven på animaliska livsmedel som ingår i hygienlagarnas tillämpningsområde hör enligt förordningen om importövervakning av vissa animaliska livsmedel till anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, som sköter uppgiften själv eller i samråd med tullverket. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel kan också ge uppgifter som hänför sig till importövervakningen till en legitimerad veterinär som har bemyndigats av anstalten. Det övergripande ansvaret för att den veterinära kontrollen av animaliska livsmedel anordnas på behörigt sätt vilar på anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

Införselkontroll

Trots att Finland i anslutningsfördraget fick en övergångstid för genomförandet av det kontrollförfarande som avses i direktiven om veterinär gränskontroll skall Finland se till att djur och varor som importeras från tredje land till Finland och som genom Finland transiteras till det övriga EG-området uppfyller de veterinära kraven på import

från tredje land. Den viktigaste fördel som övergångstiden medfört är att Finland fått tid att företa de reparations- och byggnadsarbeten som inrättandet av veterinära gränskontrollstationer förutsätter.

De orter där veterinära gränskontroller av levande djur utförs är för närvarande Helsingfors, Vanda, Villmanstrand, Muonio och Enare. Motsvarande orter när det gäller animaliska livsmedel och andra varor av animaliskt ursprung är Helsingfors, Vanda, Åbo, Virolahti, Vasa (bara animaliska foder och råvaror för sådana), Muonio och Enare.

Avgifter

Enligt lagen om djursjukdomar skall importören betala den som utför införselkontrollen en ersättning. Jord- och skogsbruksministeriet bestämmer närmare storleken av den ersättning som skall betalas, varvid i tillämpliga delar iakttas den ersättning som i veterinärtaxan i det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet anges för motsvarande kontroller, om inte något annat förutsätts i ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland. I jord- och skogsbruksministeriets beslut om saken är grundavodet för kontrollen 180 mk för det första djuret eller den första varan som skall kontrolleras och 60 mk för de följande. För kontroller som utförs på kvällar och söndagar eller allmänna högtids- och fridagar upp bärs förhöjd avgift. Den gränsveterinär som utfört införselkontrollen upp bärs avgiften direkt av importören.

Avgiften för införselkontroll enligt hygienlagarna bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) så, att en avgift som motsvarar självkostnadsvärdet upp bärs till staten.

Annan lagstiftning

Om andra krav på animaliska livsmedel än sådana som gäller livsmedelshygienen stadgas i livsmedelslagen (361/95) och med stöd av den. Enligt livsmedelslagen är det tullverkets sak att sköta tillsynen över dessa krav vid import av livsmedel. De EG-rättsakter som gäller detta ingår i rådets förordning (EEG) nr 339/93 om kontroll av att produkter som importeras från tredje land är i överensstämmelse med reglerna för produktsäkerhet.

För fodermedlens del anges andra inför-

selvillkor än de som behövs för bekämpande av djursjukdomar med stöd av fodermedelslagen (234/93). För importövervakningen av de krav som ställs i fodermedelslagen svaras enligt fodermedelslagen kontrollcentralen för växtproduktion och tullverket.

I fråga om levande djur ingår i lagen om naturskydd (71/23) stadganden om krav som arternas förbestånd förutsätter angående införsel av djur som hör till hotade arter. Införselkraven i samband med avel utfärdas med stöd av lagen om husdjursavel (794/93) och hästhushållningslagen (796/93).

2.2. Europeiska gemenskapens rättsakter

De veterinära gränskontrollerna av djur och animaliska livsmedel samt andra produkter av animaliskt ursprung som importeras till EG från tredje land omfattas av två EG-direktiv. Dessutom omfattas kontrollavgifterna av ett direktiv.

1. Rådets direktiv om principer för anordnande av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land (90/675/EEG), nedan produktdirektivet.

Direktivet innehåller noggranna föreskrifter om hur de veterinära gränskontrollerna av de produkter som direktivet gäller skall anordnas och utföras samt om hurdana handlingar som skall medfölja importpartierna. Direktivet gäller också transitering. Likaså innehåller direktivet detaljerade bestämmelser om i vilken utsträckning veterinära gränskontroller skall utföras i fråga om produkter som införs till tullager, friområden och frilager. En veterinär gränskontroll kan omfatta dokumentkontroll samt identitetskontroll och fysisk kontroll av importpartiet inklusive provtagning. I direktivet ingår också bestämmelser om hur man skall förfara med ett importparti som inte uppfyller kraven. Enligt direktivet svarar importören för kostnaderna för den veterinära gränskontrollen.

Med produkter avses i direktivet dels produkter som är avsedda som livsmedel, dels produkter som inte är avsedda som livsmedel. Sådana produkter enligt direktivet som är avsedda som livsmedel är kött och köttprodukter, fiskerivaror samt bearbetade och beredda produkter av dem, mjölk och mjölk-baserade produkter samt ägg och äggprodukter. Sådana andra produkter som avses i direktivet är t.ex. mjölk och mjölkprodukter som inte är avsedda som livsmedel, animaliska fetter, köttmjöl och annat proteinmjöl

som framställts av djuravfall, blod och blodpreparat som härrör från djur, serum av hästar, skinn och hudar, föda för sällskapsdjur som framställts av djuravfall, ben, horn, klövar, djursperma, äggceller och embryon, biodlingsprodukter avsedda för biodling, råa jakttroféer, gödselmedel som härrör från djur, obehandlad ull, hår, borst och fjädrar, andra råprodukter som härrör från djur samt hö och halm.

Produkterna får importeras från tredje land bara via gränsövergångsställen som kommissionen har godkänt. Tullmyndigheterna skall dirigera dem från gränsövergångsstället till vederbörande veterinära gränskontrollstation för veterinär gränskontroll. Också de veterinära gränskontrollstationerna skall vara godkända av kommissionen och krav som gäller konstruktionen har ställts på dem. En veterinär gränskontrollstation skall stå under tillsyn av en tjänsteveterinär som medlemsstaten har förordnat att sköta uppgiften. Veterinären skall särskilt ansvara för kontrollerna. Vid kontrollerna kan dock assisterande personal anlitas.

Direktivet innehåller en förteckning över de fall där produkterna inte behöver genomgå veterinär gränskontroll. Till dessa hör bl.a. små produktpartier som resande inför samt animaliska livsmedel avsedda som proviant för besättningen och passagerarna ombord på fartyg och flygplan i internationell trafik. Ett undantag från den kontroll som skall utföras vid veterinära gränskontrollstationer utgör också de partier med fiskerivaror som ett fartyg under tredje lands flagg har fångat och som lossas i hamnar som särskilt godkänts för detta.

Villkoren för import från tredje land har inte ännu harmoniserats för alla produkters del. Om ingen gemenskapslagstiftning finns, iaktas de nationella kraven i den medlemsstat som är bestämmelseort, enligt direktivet. Den medlemsstat till vars område ett importparti först inkommer skall emellertid företa veterinär gränskontroll av partiet, trots att det är fråga bara om transitering genom medlemsstaten till en annan medlemsstat som är bestämmelseort. Genom ett avtal mellan medlemsstaterna kan kontrollen ske först i den medlemsstat som är bestämmelseort. I praktiken är antalet sådana avtal inte särskilt stort och det är kommissionens avsikt att de som finns skall frångås. I fråga om icke-harmoniserade produkter skall den kontrollerande medlemsstaten känna till ock-

så de nationella villkoren i den mottagande medlemsstaten för att importpartiet vid kontrollen skall kunna godkännas för import till gemenskapen och för vidaretransport till den medlemsstat som är bestämmelseort. Importpartiet får godkännas endast för införsel till medlemsstaten i fråga, och det får inte föras ut till andra medlemsstater, om det inte uppfyller dessas nationella importkrav.

De importkrav som i EG-lagstiftningen ställs på import från tredje land består delvis av de villkor som definieras direkt i direktivet och delvis definieras villkoren i beslut som kommissionen har utfärdat med stöd av direktivet. Om inget kommissionsbeslut finns för en viss produkt, iaktas alltså de nationella kraven för dess del.

2. *Rådets direktiv om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG (91/496/EEG), nedan djurdirektivet.*

Direktivet innehåller i fråga om levande djur som importeras från tredje land motsvarande bestämmelser om veterinär gränskontroll, gränskontrollstationer och införselvillkor som de som refereras ovan i fråga om produkter. Enligt direktivet utförs dock ingen veterinär gränskontroll av sällskapsdjur som resande för med sig.

3. *Rådets direktiv 96/43/EG om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG.*

Direktivet innehåller bl.a. bestämmelser genom vilka införselkontrollavgifterna för djur och fiskerivaror som införs från tredje land har harmoniserats. I fråga om kött har avgifterna för veterinärkontroll vid införsel från tredje land harmoniserats redan tidigare. I det direktiv som gäller avgifterna fastställs en fast minimiavgift som alla medlemsstater skall uppbära. Om de faktiska kontrollavgifterna överstiger minimiavgiften får de faktiska kostnaderna dock uppbäras.

4. *Kommissionens förslag till rådets direktiv om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter som förs in i gemenskapen från tredje land (KOM(96) 170 slutlig)*

Avsikten är att genom det föreslagna direktivet förnya bestämmelserna i det gällande produktdirektivet så, att de bättre motsva-

rar den inre marknads behov. Det föreslagna direktivet innehåller i preciserad form liknande bestämmelser som de som nu ingår i produktdirektivet.

Till de viktigaste förändringarna hör att identitetskontrollen slopas i det veterinära gränskontrollförfarandet. En veterinär gränskontroll kommer enligt förslaget att omfatta bara dokumentkontroll och fysisk kontroll, vilken också kan basera sig på stickprov. I direktivförslaget ingår noggranna krav på sådana friområden, frilager och tullager där det förvaras produkter som inte uppfyller EG-lagstiftningens krav. Näringsidkare som levererar produkter för båt- och flygproviantering skall ha registrerats av de behöriga myndigheterna.

Om ett importparti inte uppfyller direktivkraven skall det tas i beslag, och det kan bestämmas att det skall förstöras, återsändas eller användas för något annat av kontrollmyndigheten godkänt ändamål som inte medför fara för människors eller djurs hälsa. För överträdelse av direktivbestämmelserna skall importören dömas till böter som utgör 20 % av importpartiets förtullningsvärde.

Direktivförslaget har tagits upp till behandling i riksdagen genom en skrivelse från statsrådet i enlighet med 54 b § riksdagsordningen (statsrådets skrivelse U 50/1996 rd). Målet har dock varit att förutse direktivförslaget i den föreslagna lagen till den del det är fråga om procedurfrågor, eftersom avsikten är att direktivförslaget skall tas upp till behandling i rådet så, att det kan träda i kraft vid ingången av 1997. Den bestämmelse om böter om 20 % som ingår i direktivförslaget är dock sådan att ett eventuellt införlivande av den med direktivet förutsätter att den nationella lagstiftningen ändras separat.

2.3. Bedömning av nuläget

Direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter att den veterinära kontrollen av djur samt animaliska livsmedel och andra varor av animaliskt ursprung som importeras från tredje land utförs genom ett likadant kontrollförfarande. Den gällande lagstiftningen har utgått från att djursjukdomskraven granskas skilt från de livsmedelshygieniska kraven och från att det delvis är olika myndigheter som svarar för kontrollerna. Också stadgandena om kontrollförfarande och kontrollavgifter skiljer sig åt.

För närvarande har stadgandena och bestämmelserna om det veterinära kontrollförfarandet utfärdats i två separata lagar och med stöd av dem. Detta har lett till bl.a. att nivån på stadgandena i dem skiljer sig åt. Sådant som i hygienlagarna stadgas på lagnivå stadgas det i djursjukdomslagstiftningen om genom förordning.

Finlands övergångstid för anordnande av veterinär gränskontroll vid veterinära gränskontrollstationer som uppfyller kraven i direktiven upphör vid utgången av 1996 för produkternas del och vid utgången av 1997 för djurens del. Eftersom veterinära gränskontrollstationer i varje händelse måste inrättas före utgången av 1996 för produkternas skull har det för ett effektivt organisering av den veterinära gränskontrollen och för inbesparing av kontrollkostnader ansetts vara ändamålsenligt att också djur kontrolleras vid veterinära gränskontrollstationer från samma tidpunkt räknat.

Därför bör också kontrollförfarandet i fråga om djursjukdomskraven och de livsmedelshygieniska kraven förenhetligas, eftersom kontrollerna kommer att utföras av gränsveterinärer vid samma gränskontrollstationer. Vidare är kontrollförfarandet enligt såväl djur- som produktdirektivet likadant. Därför är det ändamålsenligt att genomförandet av direktiven om veterinär gränskontroll sker enligt en enda lag.

I fråga om de djur och produkter som inte genomgår någon veterinär gränskontroll gäller det också att säkerställa att de inte strider mot de veterinära kraven på import från tredje land. Övervakningen av detta avses bli skött av tullverket i samband med den övriga tullkontrollen. Eftersom de omständigheter som skall kontrolleras vid importövervakningen i fråga om också de djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll ansluter sig till dels bekämpandet av djursjukdomar, dels livsmedelshygieniska omständigheter är det ändamålsenligt att det stadgas om detta kontrollförfarande och om införselvillkoren i samma lag som gäller den egentliga veterinära gränskontrollen.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Målet för propositionen är att förenhetliga de stadganden som gäller veterinära införselvillkor och kontroller i samband med djur och varor som importeras från tredje land,

då villkoren och kontrollerna behövs dels för bekämpning av djursjukdomar, dels för tryggnad av den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel. Målet är att också inom den veterinära sektorn förtydliga dels övervakningen av EU:s inre marknad, dels lagstiftningen om övervakning av import från tredje land, eftersom dessa två enligt EG:s veterinärlagstiftning avviker väsentligt från varandra vad gäller myndighetsövervakningen. På EU:s inre marknad sker övervakningen i regel i ursprungsstaten, medan de andra medlemsstaterna kan utföra övervakning närmast genom stickprov. I fråga om djur och varor som importeras till EG från tredje land skall myndigheterna separat kontrollera att de veterinära kraven på importen uppfylls.

Den föreslagna lagen gäller all import av djur och varor från tredje land, till den del det är fråga om livsmedelshygien och bekämpande av djursjukdomar. Lagen gäller också transitering. Eftersom i synnerhet djursjukdomar kan sprida sig inte bara via djur utan också via synnerligen olikartade produkter och varor föreslås att vederbörande ministerium (jord- och skogsbruksministeriet) definierar vilka djur och varor lagen gäller.

I lagen kan inte jord- och skogsbruksministeriet nämnas direkt, utan uttrycket vederbörande ministerium används. Detta beror på att statsrådets principbeslut av den 13 december 1995 om beredningen av stadgandena om ministeriernas verksamhetsområden förutsätter ett sådant förfarande. Ministeriernas verksamhetsområden framgår av reglementet för statsrådet (1522/95). I dess 21 § bestäms att bekämpandet av djursjukdomar samt den livsmedelshygieniska kontrollen och övervakningen av animaliska livsmedel hör till jord- och skogsbruksministeriets verksamhetsområde.

Vad gäller lagens tillämpningsområde blir det fråga om levande djur och deras köns-celler; döda djur och djurdelar; produkter som härrör från djur; avfall, foder- och gödselmedel innehållande beståndsdelar som härrör från djur; gödsel, urin och andra av-söndringar av djur, bakterie-, virus- och med dem jämförbara mikrobodlingar som orsakar djursjukdomar samt för djur avsedda vacciner och serum och med dem jämförbara produkter; hö och halm; emballage, förvaringskärl, förpackningsmaterial och lump som kan orsaka risk för spridning av djursjukdomar;

samt föremål, utrustning och kläder som använts vid produktion och skötsel av djur eller i djurstallar samt föremål som använts för förvaring, förpackning eller transport av djur och produkter som härrör från djur.

De nämnda djuren och varorna definieras för närvarande i förordningen om bekämpande av djursjukdomar vid import och export av djur och vissa andra varor. Dessutom har jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning med stöd av nämnda förordning preciserat förteckningen genom ett mycket detaljerat beslut. Avsikten är att förordningen efter att den föreslagna lagen antagits skall ändras så, att den inte längre gäller import från tredje land utan endast handeln på EU:s inre marknad.

De införselvillkor som gäller livsmedelshygien samt bekämpande av djursjukdomar i fråga om djur och varor som importeras från tredje land utfärdas med stöd av den föreslagna lagen genom beslut av vederbörande ministerium. När föreskrifter meddelas skall den berörda EG-lagstiftningen beaktas.

Sådana djur och varor som enligt direktiven om veterinär gränskontroll skall genomgå veterinär gränskontroll skall införas via godkända gränsövergångsställen. Därifrån skall de under tullens överinseende dirigeras till den behöriga veterinära gränskontrollstationen. Vederbörande ministerium meddelar de närmare föreskrifter som direktiven förutsätter om de nämnda funktionerna samt om i vilken omfattning den veterinära gränskontrollen skall ske.

Lagen innehåller stadganden om vilka myndigheter som skall företa kontroller i enlighet med lagen. Veterinära gränskontroller skall utföras av gränsveterinärer som är i vederbörande ministeriums tjänst eller som vederbörande ministerium har förordnat att sköta uppgiften. Att anordnandet av veterinära gränskontroller centraliseras till jord- och skogsbruksministeriet gör det möjligt att verkställa kontrollerna med så små resurser och så effektivt som möjligt vad gäller kontrollen av både djursjukdomskraven och djurskyddskraven samt de livsmedelshygieniska kraven.

Den veterinära sektorn i sin helhet har i stor utsträckning harmoniserats genom EG:s rättsakter, varvid den nationella prövningsrätten är begränsad. Deltagandet i beredningen av rättsakter sker i regel genom medverkan i möten som unionens institutioner, organ och arbetsgrupper håller. Kopplingen

mellan EG-lagstiftningen och kraven på den nationella verksamheten är fast, eftersom EG-rättsakterna inom den veterinära sektorn ofta är mycket detaljerade och tekniska och ofta skall behandlas i mycket bråskande ordning.

Detta beror på att särskilt förändringarna i läget med avseende på djursjukdomar inom både EU-medlemsstaterna och tredje länder när det gäller den veterinära sektorn medför ett behov att mycket snabbt kunna reagera på det förändrade läget och att vidta skyddsåtgärder för skydd av människors och djurs hälsa, bl.a. importrestriktioner och importförbud. För att verksamheten skall organiseras effektivt är det ändamålsenligt att den veterinära gränskontrollen, som förenar en enhetlig övervakning av djursjukdoms- och livsmedelshygieniska omständigheter med den ovan refererade fasta EU-kopplingen, sköts av jord- och skogsbruksministeriet. Ministeriet sköter kontakterna till EU:s institutioner och organ och till de andra medlemsstaterna. Dessutom är ministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning den enda myndigheten på centralförvaltningsnivå vid bekämpande av djursjukdomar. Överföringen av anordnandet av veterinära gränskontroller till jord- och skogsbruksministeriet har beaktats i budgetpropositionen för 1997.

En fullständig övergång vid ingången av 1997 till sådan kontroll enligt EG-lagstiftningen som företas vid veterinära gränskontrollstationer leder till att de nämnda kontrollförfarandena förenhetligas i vilket fall som helst. I synnerhet gäller kravet animaliska livsmedel som omfattas av såväl djursjukdomskrav som livsmedelshygieniska krav. Det är inte ändamålsenligt att dessa kontrolleras genom två olika kontrollförfaranden.

Om ingen veterinär gränskontroll av djur eller varor behöver göras enligt EG-rättsakterna, kommer importen att övervakas liksom nu som en del av den övriga tullkontrollen. Gränsveterinären ger vid behov tullmyndigheterna handräckning i omständigheter som kräver veterinär sakkunskap. Den övervakning av tullager, friområden och frilager som följer av den föreslagna lagen sköts av tullmyndigheterna tillsammans med gränsveterinären. Direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter detta.

När det gäller kontrollen av fiskerivaror som i godkända hamnar har lossats ur fartyg under tredje lands flagg kan gränsveterinä-

ren, tullverket eller någon annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet kommit överens om ordnandet av kontroller vara tillsynsmyndigheter. Kontrollen av fiskerivaror som i godkända hamnar lossas ur fartyg under tredje lands flagg är en ny uppgift, och på så sätt kan kontrollen ordnas på det ändamålsenligaste sättet med hänsyn till de lokala förhållandena.

Den föreslagna lagen innehåller också stadganden om tillsynsmyndighetens rätt att få upplysningar samt om dess rätt att utföra kontroller och dess tystnadsplikt, om förfarandet i fråga om partier som underkänts vid kontroller, om importörens biståndsskyldighet och andra skyldigheter, straffstadganden, stadganden om sökande av ändring samt stadganden om kontrollavgifter.

Den föreslagna lagen är en fullmaktslag. De detaljerade föreskrifter som följer av direktiven om veterinär gränskontroll kommer att meddelas genom beslut av vederbörande ministerium.

4. Propositionens verkningar

4.1. Ekonomiska verkningar

Stats- och kommunalekonomiska verkningar

I budgetpropositionen för 1997 har beaktats de tjänsteregleringar som sammanförandet av anordnandet av veterinära gränskontroller till en uppgift för jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning förutsätter. Två av de tjänster som föreslås bli inrättade vid jord- och skogsbruksministeriet gäller gränskontrolluppgifter. Eftersom anstaltens för veterinärmedicin och livsmedel uppgifter vid anordnandet av veterinär gränskontroll övergår till jord- och skogsbruksministeriet överförs till dessa nya uppgifter vid ministeriet fem tjänster från anstalten för veterinärmedicin och livsmedel.

De veterinärer som jord- och skogsbruksministeriet förordnar till gränsveterinärer kommer inte längre att direkt av importörerna uppbära arvoden för veterinära gränskontroller, utan arvoden betalas av jord- och skogsbruksministeriet, som uppbär kontrollavgift av importörerna. Det är svårt att bedöma det sammanlagda arvodesbeloppet, eftersom det är beroende av i vilken ut-

sträckning veterinärer som bemyndigats som gränsveterinärer behövs för kontrollerna.

En avgift för veterinär gränskontroll kommer alltså att uppbäras till staten; den motsvarar självkostnadsvärdet, enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. År 1997 beräknas inkomster om ca 3,5 milj. mk inflyta. Beloppet påverkas av förändringarna i varuströmmarna till Finland samt av det slutliga innehållet i och ikraftträdandet för de avtal om överensstämmelse inom den veterinära sektorn som EU förhandlar om med vissa tredje länder. När avtalen om överensstämmelse träder i kraft blir det möjligt att minska på kontrollfrekvensen för partier som importeras från tredje land. Detta inverkar i sin tur på mängden kontrollpersonal.

Propositionen har inga direkta kommunalekonomiska verkningar. Enligt propositionen kan jord- och skogsbruksministeriet också komma överens med en kommun eller samkommun om att en kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet kontrollerar fiskerivaror som i godkända hamnar lossas ur fartyg under tredje lands flagg. Kommunen har då rätt att få ersättning av staten för denna kontrolluppgift, eftersom den i annat fall inte skulle höra till kommunens kompetens. Samtidigt överenskomms om ersättning till kommunen eller samkommunen för kontrolluppgiften. Ett avtal om utförande av kontrolluppgiften ingås, om detta är det ändamålsenligaste alternativet med tanke på anordnandet av kontrolluppgiften och om ett anslag kan anvisas för betalning av ersättning till kommunen eller samkommunen. I de hamnar som har godkänts har det tills vidare inte funnits behov av kontroller, men eftersom EG-lagstiftningen förutsätter denna kontrollmöjlighet måste förberedelser inför den vidtas.

Verkningar som gäller näringslivet

I fråga om den veterinära gränskontrollen av animaliska livsmedel föranleder propositionen inga betydande förändringar i form av kontrollavgifter i de ekonomiska verkningar som gäller näringslivet. Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel uppbär i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten avgift enligt självkostnadsvärdet för de kontroller som anstalten utför med stöd av gällande lagstiftning. Kontrollavgifterna

definierades senast i den avgiftstabell som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel fastställde den 5 september 1996. Tabellen baserar sig på jord- och skogsbruksministeriets beslut om avgifter för prestationer som anstalten för veterinärmedicin och livsmedel tillhandahåller (626/93). Enligt anstaltens avgiftstabell är minimiavgiften för kontroll 350 mk.

Överföringen av anordnandet av kontroller till jord- och skogsbruksministeriet medför i och för sig inte några betydande avgiftsjusteringar, eftersom kostnaderna för utförandet av kontroller inte kommer att förändras väsentligt. Ett eventuellt beaktande av kostnaderna för inrättandet och användningen av veterinära gränskontrollstationer i kontrollavgifterna är inte beroende av vilken myndighet som utför kontrollen. Enligt EG-rättsakterna måste de veterinära gränskontrollstationerna inrättas i alla händelser, och kontrollerna skall utföras där.

Avgiften för veterinär gränskontroll av djur och andra animaliska produkter än livsmedel väntas stiga något från nuvarande nivå när anordnandet av kontroller övergår till jord- och skogsbruksministeriet. Den gränsveterinär som utför kontrollen kommer alltså inte längre att uppbära arvode för den veterinära gränskontrollen direkt av importören, utan jord- och skogsbruksministeriet uppbär kontrollavgiften av importören och betalar arvodet till de gränsveterinärer som ministeriet har bemyndigat att sköta uppgiften.

Detta ökar de administrativa kostnaderna något, vilket bör beaktas i kontrollavgiften. Vidare gäller det att beakta de andra verksamhetskostnader som enligt lagen om grunderna för avgifter till staten skall beaktas när kontrollavgifter fastställs.

Det veterinära gränskontrollförfarande som direktiven förutsätter medför i sig merkostnader för importörerna, eftersom importpartierna med tanke på kontrollerna måste införas via godkända gränsövergångsställen och transporteras vidare till veterinära gränskontrollstationer. Vidare måste importpartierna med tanke på kontroll eventuellt lossas ur transportmedlet och omlastas efter kontrollen. Dessa logistiska kostnader föranleds dock av ett förfarande som EG-lagstiftningen förutsätter och från myndighetshåll är det möjligt att inverka på dem endast i begränsad utsträckning, genom att sträva efter att organisera kontrollförfarandet så att det blir

så effektivt som möjligt.

4.2. Verkningar i fråga om organisation

Centraliserandet av anordnandet av veterinära gränskontroller till jord- och skogsbruksministeriet förutsätter att en enhet som ansvarar för dessa uppgifter inrättas vid ministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning. Enheten planeras ha åtta tjänster. Två av tjänsterna är nya, fem tjänster överförs från anstalten för veterinärmedicin och livsmedel och en tjänst anvisas från andra uppgifter vid jord- och skogsbruksministeriet. Sex av dem anvisas för egentliga gränskontrolluppgifter vid de veterinära gränskontrollstationerna.

Två tjänster anvisas för förvaltnings- och författningsberedningsuppgifter, av vilka en väsentlig del utgörs av deltagande i beredningen av EU-lagstiftningen i kommissionens och rådets arbetsgrupper samt i Ständiga veterinärkommittén. Inom EU ställs krav på en harmonisering av villkoren för import från tredje land, eftersom det är ytterst komplicerat och besvärligt att tillämpa nationella införselvillkor på icke-harmoniserade produkter. Dessutom förändras också de harmoniserade införselvillkoren ofta, särskilt till följd av förändringar i avgångslandets situation med avseende på djursjukdomar.

Personalbehovet har bedömts utgående från mängden importpartier som nu omfattas av veterinär gränskontroll samt de kontrollrekvenser som gällande internationella avtal förutsätter.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet som tjänsteuppdrag.

Utlåtande om propositionen begärdes av handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, justitieministeriet, finansministeriet, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, livsmedelsverket, kontrollcentralen för växtproduktion, tullverket, länsstyrelserna, landsbygdsnäringsdistrikten, Livsmedelsindustriförbundet, Föreningen för Finlands Dagligvaruhandel, Suomen Kalakauppiasliitto — Finlands Fiskhandlarförbund, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund, Elintarvikealan Kuljetusyrittäjät, Finlands Veterinärförbund, Finlands Hippos, Andelslaget Husdjur-

savelscentralen FABA, Finlands Konsumentförbund samt Kuluttajat-Konsumenterna. Vidare har i ärendet hörts inrikesministeriet och Finlands Kommunförbund, vilka inte har haft något att anmärka på propositionen.

I utlåtandena ansågs det i regel vara bra med ett system som motsvarar den föreslagna lagen, där bestämmelserna om kontroll som gäller tredje land avskiljs från bestämmelserna om den inre marknaden.

Handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, livsmedelsverket, vissa länsstyrelser och Finlands Veterinärförbund ansåg det dock inte vara någon lyckad lösning att så som i förslaget överföra den veterinära gränskontrollen så, att den anordnas av jord- och skogsbruksministeriet. De ansåg att överföringen strider mot de allmänna principerna för utvecklande av statsförvaltningen. Också Livsmedelsindustriförbundet fäste uppmärksamhet vid frågan men motsatte sig den inte i och för sig. Finansministeriet ansåg dessutom att livsmedelskontrollen bör samlas i en enda lag och att kontrollavgifterna bör graderas enligt om importpartierna stannar i Finland eller förs ut igen. De arrangeras som gäller en överföring av den veterinära gränskontrollen till jord- och skogsbruksministeriet ingår dock i budgetpropositionen för 1997. Det är inte möjligt att gradera avgifterna enligt importpartiets bestämmelseort, eftersom införselkontrollförfarandet är detsamma oberoende av om importpartiet stannar i Finland eller förs vidare till något annat land inom EG.

För detaljernas vidkommande fästes i utlåtandena vikt vid de myndigheter som utför kontroller i godkända hamnar samt vid bestämmelserna om åtgärder i fråga om djur och varor som redan införts. Anmärkningarna har beaktats i lagförslaget. Likaså har justitieministeriets anmärkningar till de föreslagna stadgandena om rätt att få upplysningar, tystnadsplikt och straff beaktats.

Föreningen för Finlands Dagligvaruhandel ansåg att stadgandet om importörens skyldighet att lämna bistånd bör vara mera begränsat och att huvudansvaret för den behandling av varan som sker i samband med gränskontrollen bör åligga myndigheterna. Importörens logistiska kostnader bör minimeras och man bör eftersträva ett system där alla införselkontrollåtgärder som de olika lagarna föreskriver om vidtas på en enda gång. Likaså bör det gamla systemet fortsät-

ta tillämpas i fråga om avgiften för införselkontroll. Också Suomen Kalakauppiasliitto — Finlands Fiskhandlarförbund förde i sitt utlåtande fram att den veterinära gränskontrollen bör anordnas så smidigt som möjligt och att kontrollbyråkratin inte bör ökas. Den veterinära gränskontrollen har dock definierats noga i de berörda direktiven, så det finns inte någon nämnvärd nationell prövningsrätt i fråga om det egentliga kontrollförfarandet.

Livsmedelsindustriförbundet, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK och Svenska lantbruksproducenternas centralförbund samt vissa länsstyrelser föreslog att lagen bör innehålla stadganden om lämnande av uppgifter om importpartierna till de lokala tillsynsmyndigheterna. Detta ansågs dock inte vara möjligt att förverkliga, eftersom importpartiernas bestämmelseort ofta inte är känd när den veterinära gränskontrollen utförs.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

6.1. Samband med andra propositioner

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1997 och avses bli behandlad i samband med den.

För hygienlagarnas del är avsikten att de sammanförs till en enda lag som träder i kraft vid ingången av 1997. I det sammanhanget slopas stadgandena om villkor och införselkontroll för import från tredje land i dem. De ingår i den här föreslagna lagen om veterinär gränskontroll. En proposition som gäller sammanföring av hygienlagarna kommer att avlätas separat.

6.2. Samband med internationella fördrag

Propositionen ansluter sig till genomförandet av EG-direktiven om veterinär gränskontroll så som anges i punkterna 2.2., 2.3. och 3.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om veterinär gränskontroll

1 kap. Allmänna stadganden

1 §. *Lagens syfte.* Lagens syfte är att hindra djursjukdomars spridning via djur och varor som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till det övriga EG-området eller till tredje land. I fråga om animaliska livsmedel syftar lagen dessutom till att trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten på sådana livsmedel som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till det övriga EG.

Genom lagen sammanförs de stadganden i lagen om djursjukdomar och hygienlagarna som gäller bekämpande av djursjukdomar och tryggande av den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel i samband med införsel från tredje land.

2 §. *Tillämpningsområde.* Lagen avser dels sådan kontroll som skall utföras för bekämpande av djursjukdomar och tryggande av den livsmedelshygieniska kvaliteten i fråga om djur och varor som importeras från tred-

je land, dels de införselvillkor som behövs för ändamålet.

Lagen gäller också transitering genom Finland från tredje land till det övriga EG eller till tredje land, om inte EG:s rättsordning förutsätter något annat. Lagen gäller också sådan transitering där ett parti som införs från ett visst tredje land återvänder dit. Med EG:s rättsordning avses i den föreslagna lagen dels de bindande EG-rättsakterna, dels de rättsnormer som EG-domstolens beslut ger upphov till.

Vidare gäller lagen införsel till tullager, friområden och frilager. Lagren och områdena i fråga definieras i tullagstiftningen. De är områden där importpartier kan förvaras före förtullningen. Direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter att också importpartier som införs till dessa omfattas av veterinär kontroll.

Vederbörande ministerium, som enligt 21 § reglementet för statsrådet är jord- och skogsbruksministeriet, definierar närmare vilka djur och varor som ingår i lagens tillämpningsområde. Detta behövs för att djursjukdomar, förutom av djur, kan spridas av synnerligen olikartade varor, och upprä-

andet av dem i lag skulle leda till långa och detaljerade förteckningar. När ministeriet meddelar föreskrifter är det bundet av lagens syfte, som är bekämpande av djursjukdomar och tryggande av den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel.

De djur och varor som kommer i fråga är levande djur och deras könsceller; döda djur och djurdelar; produkter som härrör från djur; avfall, foder- och gödselmedel innehållande beståndsdelar som härrör från djur; gödsel, urin och andra avsondringar av djur, bakterie-, virus- och med dem jämförbara mikrobodlingar som orsakar djursjukdomar samt för djur avsedda vaccin och serum och med dem jämförbara produkter; hö och halm; emballage, förvaringskärl, förpackningsmaterial och lump som kan orsaka risk för spridning av djursjukdomar; föremål, utrustning och kläder som använts vid produktion och skötsel av djur samt i djurstallar; samt föremål som använts för förvaring, förpackning eller transport av djur och produkter som härrör från djur.

3 §. *Förhållande till djurskyddslagen.* Paragrafen innehåller en hänvisning till djurskyddslagen. Gränsveterinärerna utför djurskyddsinspektioner i samband med import av djur från tredje land. De stadganden som behövs ingår huvudsakligen redan i djurskyddslagen. Det är dock inte ändamålsenligt att överföra stadgandena om djurskyddsinspektioner som utförs av gränsveterinären från djurskyddslagen till den föreslagna lagen, eftersom de utgör en del av djurskyddsstadgandena om djurtransporter och det inte är skäl att splittra dessa på olika lagar.

4 §. *Definitioner.* I paragrafen definieras begreppen gränsveterinär och tillsynsmyndighet.

En veterinär som går under beteckningen gränsveterinär kan vara antingen en sådan tjänsteman vid jord- och skogsbruksministeriet vars uppgift det är att utföra veterinära gränskontroller eller någon annan legitimerad veterinär som ministeriet har bemyndigat att utföra uppgiften. Möjligheten att bemyndiga också någon annan veterinär som gränsveterinär behövs för att det skall gå smidigt att anordna veterinära gränskontroller, bl.a. under jourtid och eftersom antalet importpartier som kräver veterinär gränskontroll kan variera kraftigt, varvid kontrollpersonalens storlek tidvis kan variera. Ett bemyndigande som gränsveterinär förutsätter givetvis

att personen i fråga samtycker till uppdraget.

2 kap. Införselvillkor och veterinär gränskontroll

5 §. *Införselvillkor.* Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om de djurskyddskrav och livsmedelshygieniska krav som sådana djur och varor som importeras från tredje land skall uppfylla. Det kan också bestämmas att importen skall vara beroende av tillstånd, om inte något annat följer av EG-rättsakterna. Tillståndsförfarande behövs särskilt i sådana situationer där djursjukdomskrav som utgör ett villkor för införsel kan ställas bara från fall till fall eller om en effektiv övervakning av att införselvillkoren uppfylls förutsätter tillståndsförfarande. Import eller transitering kan i de fall som definieras i paragrafen också förbjudas, eller så kan villkor för den ställas.

För bekämpande av djursjukdomar är det nödvändigt att kunna meddela föreskrifter om behandlingen av importpartier också efter införseln. Detsamma gäller transportmedlet och andra föremål som hänför sig till införseln och för vilkas del risk för djursjukdomars spridning kan förekomma. Till denna del kan det bli fråga om t.ex. strö och hö samt andra fodermedel som använts i den bil där importdjuren transporterats samt om förpackningar som kommit i kontakt med importpartiet. Beroende på fallet kan det bli nödvändigt att meddela föreskrifter om bl.a. desinficering av transportmedlet samt om förstöring av strö och fodermedel som funnits där.

När vederbörande ministerium meddelar föreskrifter skall det beakta de krav som följer av EG-lagstiftningen.

6 §. *Godkända gränsovergångsställen.* Paragrafen innehåller stadganden som direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter och som innebär att djur och varor som importeras från tredje land skall införas via godkända gränsovergångsställen. Vederbörande ministerium meddelar de närmare föreskrifter om detta som EG-lagstiftningen förutsätter.

Skyldigheten att införa djur och varor via godkända gränsovergångsställen gäller sådana djur och varor som skall genomgå veterinär gränskontroll. De viktigaste undantagen som i direktiven om veterinär gränskontroll görs från denna huvudregel gäller små livsmedelspartier och sällskapsdjur som resande

för med sig samt partier som är avsedda för proviantering ombord på fartyg och flygplan.

7 §. *Veterinär gränskontroll.* Vederbörande ministerium definierar närmare vilka djur och varor som skall genomgå veterinär gränskontroll och i vilken omfattning. Vederbörande ministerium meddelar också övriga föreskrifter om utförande av veterinär gränskontroll. Vid meddelandet av föreskrifter skall de krav som ställs i EG-lagstiftningen beaktas. I direktiven om veterinär gränskontroll ingår detaljerade bestämmelser om kontrollförfarandet.

Enligt direktiven om veterinär gränskontroll skall importören göra en förhandsanmälan till tillsynsmyndigheterna om införseln. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter också om detta.

3 kap. Kontrollmyndigheter

8 §. *Myndigheter som utför veterinär gränskontroll.* Vederbörande ministerium (jord- och skogsbruksministeriet) sköter anordnandet av veterinära gränskontroller. Veterinära gränskontroller utförs enligt bestämmelserna i de berörda direktiven av gränsveterinärer. Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas. Om importörens skyldighet att lämna bistånd när kontrollen utförs stadgas i 15 §.

Paragrafen innehåller också ett stadgande om att en veterinär som vederbörande ministerium har bemyndigat som gränsveterinär handlar under tjänsteansvar när han utför uppgiften. En veterinär gränskontroll inbegriper utövande av offentlig makt, varvid den som utför uppgiften skall ha likadant ansvar, oberoende av om han står i tjänsteförhållande eller annars har förordnats att utföra uppdraget.

9 §. *Tullager, friområden och frilager.* I enlighet med direktiven om veterinär gränskontroll skall gränsveterinären övervaka också sådana importpartier som förvaras i tullager, friområden och frilager och som omfattas av veterinär gränskontroll. Eftersom lagren och områdena i fråga i övrigt hänförs sig till tullens verksamhetsområde sköts övervakningen i form av samarbete mellan gränsveterinären och tullmyndigheterna.

Direktiven om veterinär gränskontroll innehåller bestämmelser om lagring av importpartierna som gäller importören. Föreskrifter om dem meddelas genom beslut av veder-

börande ministerium.

10 §. *Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll.* De djur och varor som avses i paragrafen nämns i motiveringen till 6 §. I likhet med nu kommer tullverket att sköta övervakningen av de införselvillkor som gäller djursjukdomar och livsmedelshygien. Detta innefattar närmast dokumentkontroll. Vid behov skall gränsveterinären ge tullmyndigheterna handräckning i sådana fall som kräver veterinärmedicinsk sakkunskap.

I fråga om kontrollen av fiskerivaror som i godkända hamnar lossas ur fartyg under tredje lands flagg kan förutom gränsveterinären, tullmyndigheten eller någon annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunsmyndighet vara tillsynsmyndigheter i enlighet med vad jord- och skogsbruksministeriet kommer överens om med den berörda statliga eller kommunala myndigheten eller samkommunsmyndigheten. Kontrollen av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg är en ny uppgift och på så sätt kan kontrollen, med beaktande av de lokala förhållandena, ordnas på ändamålsenligaste sätt i det fall att laster från fartyg under tredje lands flagg börjar lossas i godkända hamnar i Finland. An så länge har detta inte förekommit.

Om ministeriet och den berörda kommunen eller samkommunen kommer överens om att kontrollen i godkända hamnar skall utföras av en kommunal myndighet, får kommunen eller samkommunen ersättning av staten för utförande av uppgiften. Anordnandet av veterinär gränskontroll ankommer på staten, enligt den föreslagna lagen. Syftet med arrangemanget är att de lokala förhållandena kan beaktas när den praktiska kontrollverksamheten ordnas, men avsikten är inte att överföra uppgiften till kommunernas kompetens. En kommunal myndighet kan inte heller med anledning av en kontroll vidta åtgärder för underkännande av ett importparti, utan den bör för detta ändamål överföra ärendet för behandling vid jord- och skogsbruksministeriet. Om detta stadgas närmare i 17 §.

4 kap. Rätt att få upplysningar och utföra kontroller

11 §. *Rätt att få upplysningar.* Paragrafen innehåller stadganden om den rätt för till-

synsmyndigheterna att få upplysningar som kontrollerna och övervakningen enligt denna lag förutsätter. Sådana upplysningar som behövs vid övervakningen kan innehas av andra myndigheter, så kan t.ex. upplysningar som gränsveterinären behöver innehas av tullmyndigheterna. För undvikande av dubbelarbete föreslås tillsynsmyndigheterna ha rätt att få de upplysningar som behövs för uppgifterna i fråga också av statliga och kommunala myndigheter. Rätten att få upplysningar gäller också lastanteckningarna för transportmedel, så som förutsätts i direktiven.

12 §. *Rätt att utföra kontroller.* Utförandet av kontroller kan förutsätta att kontrollmyndigheten får tillträde till lokaler och utrymmen där det förvaras sådana importpartier som skall kontrolleras eller till transportmedel med vilka sådana transporteras. Paragrafen innehåller ett stadgande om detta.

13 §. *Utländska inspektörer.* Inspektörer från kommissionen företar kontrollbesök i medlemsstaterna för säkerställande av att medlemsstaterna har verkställt EG-lagstiftningen och också tillämpar den. För genomförande av dessa kontroller skall de ha motsvarande rätt att få upplysningar och företa kontroller som de inhemska tillsynsmyndigheterna.

Med något annat i paragrafen avsett internationellt avtal som är förpliktande för Finland avses avtal om överensstämmelse inom den veterinära sektorn, om vilka kommissionen som bäst förhandlar med 13 tredje länder. Avsikten med förhandlingarna är att avtala om på vilka villkor dels EU, dels det tredje landet i fråga kan se till att den egna veterinärlagstiftningen motsvarar den andra partens, varvid det blir möjligt att utföra färre kontroller vid gränsen. Avtalen om överensstämmelse innehåller också bestämmelser om hur å ena sidan det tredje landet i fråga och å andra sidan EU-myndigheterna skall kontrollera hur den andra partens veterinära förvaltning, kontroller och övervakning fungerar. Med avseende på detta bör dessa tredjelandsmyndigheter jämföras med kommissionens inspektörer i fråga om rätten att få upplysningar och utföra kontroller.

14 §. *Tillsynsmyndigheternas uppgiftsinsamling och anmälningskyldighet.* Direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter att uppgifter om den veterinära gränskontrollen samlas in. Direktiven innehåller också be-

stämmelser om sändande av s.k. ANIMO-meddelanden i fråga om importpartier som inkommit för veterinär gränskontroll. Genom ANIMO-meddelandena underrättas andra tillsynsmyndigheter och medlemsstater om resultatet av kontrollerna av partier som inkommit för veterinär gränskontroll och om annat som hänför sig till detta. Vederbörande ministerium meddelar de föreskrifter om detta som direktiven om veterinär gränskontroll förutsätter.

5 kap. **Importörens skyldigheter och åtgärder som skall vidtas med anledning av kontroll**

15 §. *Importörens skyldighet att lämna bistånd.* Kontrollen av ett importparti kan förutsätta hjälp t.ex. vid hanteringen av ett djur som skall kontrolleras eller vid förflyttningen av transportlådor, vid lossningen av transportlådor ur transportmedel eller vid öppnandet av dem för kontroll. Importören eller dennes företrädare skall på egen bekostnad ge den myndighet som utför kontrollen den hjälp som behövs. De skall på egen bekostnad också vidta de åtgärder som kontrollmyndigheterna ålägger importören eller dennes företrädare i enlighet med den föreslagna lagen. Den som föreslår kontroll av ett importparti anses företrädare importören, om inte importören själv föreslår att partiet skall kontrolleras eller någon annan som företräder importören, t.ex. speditörsföretaget i fråga, inte står till tjänst med den hjälp som behövs.

16 §. *Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som gränsveterinären har utfört.* I paragrafen stadgas om åtgärder som kan vidtas i fråga om importpartier som har underkänts vid en kontroll som företagits av en gränsveterinär. Valet mellan olika åtgärder träffas i enlighet med vad bekämpandet av djursjukdomar och tryggandet av den livsmedelshygieniska kvaliteten förutsätter. För tryggande av djurs och människors hälsa kan det i en del fall vara nödvändigt att åtgärderna kan vidtas redan i det skede då det misstänks att ett importparti kanske sprider en smittsam djursjukdom eller är undermåligt till sin livsmedelshygieniska kvalitet.

17 §. *Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört.* I fråga om brister som tullmyndigheterna och någon annan statlig

myndighet med vilken jord- och skogsbruksministeriet har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar har observerat vid kontroller de utfört bestämmer vederbörande ministerium vilka åtgärder som skall vidtas beträffande partiet. Valet av åtgärd för tryggnad av djurs och människors hälsa förutsätter veterinärmedicinsk sakkunskap. Vederbörande ministeriums föreskrifter kan meddelas i allmän form eller så, att de gäller ett enskilt fall.

En myndighet i en kommun eller sammokommuns tjänst som i enlighet med en överenskommelse sköter kontrollen i godkända hamnar fattar inte själv beslut som hänför sig till underkännande av importpartier utan överför frågan till behandling vid jord- och skogsbruksministeriet. Ansvar för beslutet förblir då hos en statlig myndighet och överflyttas inte på kommunen.

18 §. *Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor.* Det är möjligt att det först längre fram visar sig att ett importparti när allt kommer omkring inte uppfyller införselkraven. Bekämpandet av djursjukdomar och säkerställandet av tryggheten hos animaliska livsmedel kan då förutsätta att man i fråga om importpartiet måste vidta liknande åtgärder som skulle vidtas, om bristen hade uppdragats redan i samband med införselkontrollen. För bekämpande av djursjukdomar är det nödvändigt att de åtgärder som nämns i fråga om djur kan inriktas också på djurets avkomma, embryon och köns-celler samt på produkter som härrör från djuret. Alla dessa kan sprida smittsamma djursjukdomar. Paragrafen innehåller stadganden om detta.

Läns- och kommunalveterinärerna är regionala och lokala myndigheter enligt lagen om djursjukdomar. För klarhetens skull intas i lagen ett omnämmande av deras skyldighet att vidta åtgärder enligt lagen om djursjukdomar, om ett djur eller en vara som importerats från tredje land konstateras eller misstänks medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som enligt lagen om djursjukdomar skall bekämpas.

19 §. *Vite och tvångsutförande.* I avsikt att skydda människors och djurs hälsa kan tvångsåtgärder enligt denna paragraf vidtas vid behov. Kostnaderna för tvångsutförande uppbärs i enlighet med viteslagen hos importören eller hans företrädare.

20 §. *Komplettering av importklareringar och hörande av importören.* En komplette-

ring av importklareringarna i enlighet med den föreslagna paragrafen gäller närmast komplettering av importhandlingarna, om detta låter sig göras inom rimlig tid. Paragrafen innehåller också ett stadgande om hörande av importören eller dennes företrädare.

6 kap. Arvoden, kostnader och avgifter

21 §. *Arvoden.* Till de gränsveterinärer som inte är tjänstemän vid jord- och skogsbruksministeriet utan som ministeriet har bemyndigat att fungera som gränsveterinärer betalas arvode för uppdraget och resekostnadsersättning. Arvodet bestäms på samma grunder som nu, dvs. jord- och skogsbruksministeriet fastställer det och iakttar därvid i tillämpliga delar ersättningarna enligt veterinärnärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavtalet. De ersättningar som nu betalas till gränsveterinärerna för kontroller som dessa utför baserar sig på ett beslut som jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat med stöd av motsvarande stadganden i 15 § lagen om djursjukdomar.

Till kommunalveterinärer betalas ersättning av statens medel enligt förordningen om förrättningsarvoden till veterinärer (1269/89) för åtgärder som på befallning av en myndighet utförts i enlighet med lagen om djursjukdomar. I paragrafen tas för klarhetens skull in också ett omnämmande av ersättning till kommunalveterinär i sådana fall där kommunalveterinären åläggs att utföra uppgifter i enlighet med den föreslagna lagens 18 § för förhindrande av djursjukdomars spridning i samband med djur eller varor som importerats från tredje land.

22 §. *Kostnader.* Paragrafen innehåller ett stadgande som gäller importören eller den som företräder denne och innebär att dessa enligt förorsakarprincipen svarar för kostnaderna för åtgärder som följer av den föreslagna lagen.

23 §. *Avgifter.* Den avgift som skall uppbäras till staten för kontroller enligt den föreslagna lagen bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten, om inte något annat följer av EG-lagstiftningen. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om kontrollavgifter i enlighet med EG-rättsakterna. Stadgandet motsvarar den nuvarande situationen.

Direktiv 96/43/EG definierar minimiavgif-

ter för veterinära kontroller av djur och fiskerivaror som importeras från tredje land. En minimiavgift för kött har definierats tidigare. Avvikelser från minimiavgiften får göras och de faktiska kontrollkostnaderna får uppbäras när dessa är högre än minimiavgifterna. För Finlands vidkommande uppbärs avgift enligt självkostnadsvärdet för sådana införselkontroller som gäller tredje land.

7 kap. Särskilda stadganden

24 §. *Tystnadsplikt.* Paragrafen innehåller det sedvanliga stadgandet om tystnadsplikt för tillsynsmyndigheter och för assisterande personal som anlitas vid veterinär gränskontroll. I veterinärlagstiftningen ingår motsvarande stadgande redan i hygienlagarna.

25 §. *Ändringssökande.* I ett beslut som gränsveterinären har givit med stöd av den föreslagna lagen får ändring sökas hos länsrätten i ordning som stadgas i förvaltningsprocesslagen (586/96). För gränsveterinärens del överensstämmer detta med stadgandena i djurskyddslagen. Enligt dem överklagas gränsveterinärens beslut hos länsrätten. För djurens del kan det bli fråga om att kontrollera iakttagandet av både djursjukdomskraven och djurskyddskraven vid en och samma kontroll. Därvid bör också sökandet av ändring i kontrollbeslutet vara likadant. Å andra sidan är det inte ändamålsenligt att ändring i beslut av gränsveterinären söks hos olika myndigheter beroende på om kontrollbeslutet gäller djur eller varor.

Ändring i beslut som vederbörande ministerium har fattat får sökas i enlighet med förvaltningsprocesslagen genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. Ändring i beslut som tullmyndigheterna har fattat får sökas i enlighet med det system som anges i tullagen (1466/94). Om jord- och skogsbruksministeriet och någon annan statlig myndighet har kommit överens om att en kontroll i godkända hamnar skall uppdras åt den statliga myndigheten, överklagas beslutet på samma sätt som andra beslut av myndigheten i fråga.

Kommunala myndigheter och samkommunmyndigheter kommer enligt den föreslagna lagen inte att fatta slutliga beslut i sådana frågor där ett importparti underkänns, utan ärendet överförs till vederbörande ministerium för behandling. Därför kommer de kommunala myndigheterna inte att fatta be-

slut som den berörda parten har intresse av att överklaga.

Besvär skall behandlas i brådskande ordning på grund av ärendets natur.

26 §. *Verkställighet.* Det kan bestämmas att beslut av tillsynsmyndigheten skall verkställas innan de har vunnit laga kraft. Detta behövs för att syftet med de åtgärder som avses i den föreslagna lagen är att skydda människors och djurs hälsa. Härvid uppträder ofta fall då vidtagandet av åtgärder inte kan uppskjutas för den tid ändring eventuellt söks utan att beslutet i praktiken förlorar sin betydelse.

27 §. *Straffstadganden.* Paragrafen innehåller straffstadganden om brott mot den föreslagna lagen. Straffstadgandena är uppdelade i två kategorier enligt hur grov gärningen är.

28 §. *Förverkandepåföljd.* Paragrafen innehåller stadganden om förverkandepåföljd i fråga om djur och varor som införts till landet i strid med den föreslagna lagen.

29 §. *Handräckning.* Paragrafen innehåller ett stadgande om handräckning som ges av polisen och tullverket. För tullverkets vidkommande gäller paragrafen den handräckning som t.ex. gränsveterinären vid behov bör få av tullmyndigheterna. Tullverkets särskilda kontroll- och övervakningsuppgifter enligt den föreslagna lagen definieras separat i den föreslagna lagen.

30 §. *Närmare stadganden och bestämmelser.* Allmänna stadganden om lagens verkställighet kan utfärdas genom förordning eller med stöd av den genom beslut av vederbörande ministerium.

Andra momentet innehåller stadganden genom vilka genomförandet av kommissionens ovan nämnda direktivförslag förutses. Om direktivförslaget inte godkänns, kommer inte det bemyndigande att meddela föreskrifter som ingår i andra momentet till användning.

31 §. *Ikraftträdande.* Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid ingången av 1997. Då upphör den övergångstid för produkter som i anslutningsfördraget överenskommit i fråga om anordnandet av veterinär gränskontroll vid veterinära gränskontrollstationer.

1.2. Lagen om djursjukdomar

13 §. Enligt 1 och 2 mom. kan genom förordning stadgas om överlåtelse, transport, utförsel, införsel och transitering av djur, animaliska produkter, animaliskt avfall samt andra föremål och varor som eventuellt sri-

der djursjukdomar. Genom förordning kan stadgas att jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning kan meddela föreskrifter om de omständigheter som nämns ovan.

I fråga om import från tredje land är avsikten att genom den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll stadga om införsel och transitering. En hänvisning som gäller detta föreslås utgöra ett nytt 3 mom. Stadgandena i 13 § 1 och 2 mom. gäller därefter i fråga om införsel och transitering av djur och livsmedel som sänds till Finland från de andra medlemsstaterna inom Europeiska unionen.

15 §. Enligt 3 mom. skall ägaren eller innehavaren av ett djur till den som utför en inspektion eller vidtar en åtgärd betala ersättning för en inspektion eller en åtgärd som föranleds av bl.a. import av ett djur eller en vara. Stadgandet gäller också sådana kontroller av importpartier som gränsveterinärerna utför för bekämpande av djursjukdomar.

Eftersom anordnandet av veterinär gränskontroll blir en uppgift för jord- och skogsbruksministeriet enligt den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll kan gränsveterinärerna till denna del inte längre uppbära arvode för kostnaderna för kontrollen. Den som uppbär avgift för kontrollen är staten, som betalar en sådan gränsveterinär som inte är statstjänsteman arvode för den utförda kontrollen. Därför föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 4 mom. som beträffande avgifterna innehåller en hänvisning till den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll.

1.3. Djurskyddslagen

37 §. *Besiktningveterinären och gränsveterinären.* Enligt 2 mom. övervakar gränsveterinären att djurskyddslagstiftningen följs på gränsövergångsstället eller utreseplatsen. Till momentet bör fogas ett omnämnande av den veterinära gränskontrollstationen, eftersom denna inte nödvändigtvis är belägen i anslutning till gränsövergångsstället.

39 §. *Inspektion.* Enligt 2 mom. har gränsveterinären rätt att inspektera djurtransporter på gränsövergångsstället och utreseplatsen. Till momentet bör fogas ett omnämnande av den veterinära gränskontrollstationen, eftersom denna inte nödvändigtvis är belägen i anslutning till gränsövergångsstället.

50 §. *Handräckning.* Polisen skall vid behov ge tillsynsmyndigheterna, till vilka också gränsveterinären hör enligt djurskyddslagen, handräckning. Till paragrafen föreslås bli fogat ett 2 mom. som stadgar om tullverkets skyldighet att vid behov ge gränsveterinären handräckning. Djurskyddsinspektioner görs ofta vid landets gränser vid tullanstalterna, och i samband med detta är tullmyndigheterna redan på plats när handräckning eventuellt behövs.

60 §. *Ersättningar.* Enligt 1 mom. skall ägaren eller innehavaren av ett djur till den som utför en djurskyddsinspektion i anslutning till djurtransport betala ersättning för inspektionen.

Eftersom anordnandet av veterinär gränskontroll blir en uppgift för jord- och skogsbruksministeriet, enligt den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll, kan gränsveterinärerna inte längre uppbära kontrollarvode till denna del. Avgift för kontrollen uppbärs av staten, som till en sådan gränsveterinär som inte är statstjänsteman betalar arvode för utförd kontroll. Därför föreslås att det till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., som i fråga om de avgifter gränsveterinären uppbär innehåller en hänvisning till den föreslagna lagen om veterinär gränskontroll.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet meddelas närmare föreskrifter om bl.a. djursjukdomskrav och livsmedelshygieniska krav på införsel av djur och varor från tredje land, förfarandet i samband med kontroll av dem och anmälningarna i anslutning till kontrollen, förfarandet i samband med förvaringen av importpartier i tullager, friområden och frilager samt avgifter för de kontroller som EG-rättsakterna förutsätter.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 1997.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om veterinär gränskontroll**

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är

1) att hindra djursjukdomars spridning via levande djur samt animaliska livsmedel och andra föremål (*vara*) som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen (*tredje land*) eller vid transitering genom Finland från tredje land, och

2) att trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten på animaliska livsmedel som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas

1) på veterinär kontroll av djur och varor som utförs i samband med import eller transitering när importen sker från tredje land till Finland eller transiteringen sker från tredje land genom Finland till andra delar av Europeiska gemenskapen eller till tredje land, och

2) på de krav som i syfte att bekämpa djursjukdomar och trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten ställs på sådan import eller transitering som nämns i 1 punkten.

Vad denna lag stadgar om import till Finland gäller också import till tullager, friområden och frilager, om inte något annat stadgas eller bestäms i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdas med stöd av den. Vederbörande ministerium bestämmer om undantag enligt Europeiska gemenskapens rättsordning från tillämpningen av denna lag på transitering.

Vederbörande ministerium anger närmare

de djur och varor stadgandena i denna lag gäller.

3 §

Förhållande till djurskyddslagen

Om inspektioner av djur i anslutning till djurskyddet i samband med import eller transitering och om övriga införselvillkor som ställs av djurskyddsskäl stadgas i djurskyddslagen (247/96) och med stöd av den.

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *gränsveterinär* en legitimerad veterinär som är i vederbörande ministeriums tjänst och utför uppgifter enligt denna lag eller som vederbörande ministerium har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag och vikarien för en sådan veterinär, samt

2) *tillsynsmyndighet* vederbörande ministerium, gränsveterinär, tullverket, länsstyrelsen, en i 10 § 2 mom. avsedd annan statlig eller kommunal myndighet eller samkommunensmyndighet med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller i godkända hamnar samt kommunalveterinär som utför uppgifter som avses i 18 §.

2 kap.

Införselvillkor och veterinär gränskontroll

5 §

Införselvillkor

Djur och varor som från tredje land importeras till Finland eller transiteras genom Finland skall uppfylla de krav vederbörande ministerium ställer, och de skall åtföljas av de handlingar som vederbörande ministerium har bestämt. Vederbörande ministerium kan

också bestämma att importen och transiteringen skall vara beroende av tillstånd, om inte Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter något annat. Vederbörande ministerium kan dessutom meddela sådana för bekämpning av djursjukdomar nödvändiga föreskrifter om hur djur och varor samt transportmedel eller andra föremål som hänför sig till importen skall behandlas efter importen.

Vederbörande ministerium kan förbjuda import eller transitering av djur och varor som avses i 1 mom. eller ställa villkor för den, om situationen med avseende på djursjukdomar eller sanitära olägenheter eller någon annan därmed jämförbar akut orsak i den stat från vilken de har införts eller från vilken de härstammar eller genom vilken de har transporterats förutsätter detta. Förbuden eller villkoren skall omedelbart iaktas, om inte vederbörande ministerium bestämmer något annat.

När vederbörande ministerium meddelar föreskrifter enligt 1 och 2 mom. skall det beakta kraven i Europeiska gemenskapens rättsordning.

6 §

Godkända gränsövergångsställen

Djur och varor som från tredje land importerats till Finland eller transiteras genom Finland skall införas till Finland via godkända gränsövergångsställen, om inte vederbörande ministerium bestämmer något annat. Tullmyndigheterna skall under tullens överinseende dirigera djur och varor som skall underkastas veterinär gränskontroll till den behöriga veterinära gränskontrollstationen.

Vederbörande ministerium meddelar de närmare föreskrifter som Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter om godkända gränsövergångsställen, införsel via godkända gränsövergångsställen samt kontroller vid godkända gränsövergångsställen.

7 §

Veterinär gränskontroll

De djur och varor som vederbörande ministerium anger och som importerats från tredje land till Finland eller transporterats vidare från tredje land genom Finland skall genomgå veterinär gränskontroll för säkers-

tällande av att de uppfyller de importvillkor som avses i 5 §. En veterinär gränskontroll utförs i den omfattning och på de veterinära gränskontrollstationer som vederbörande ministerium bestämmer. Vid meddelandet av föreskrifter skall kraven i Europeiska gemenskapens rättsordning beaktas.

En veterinär gränskontroll kan omfatta kontroll av importdokument, identitetskontroll och fysisk kontroll av importpartiet. Vederbörande ministerium meddelar de föreskrifter som Europeiska gemenskapens rättsordning förutsätter om utförandet av veterinära gränskontroller samt om importörens föranmälningsförfarande i anslutning till veterinära gränskontroller.

3 kap.

Kontrollmyndigheter

8 §

Myndigheter som utför veterinär gränskontroll

Vederbörande ministerium sköter om anordnandet av veterinära gränskontroller. Veterinära gränskontroller utförs av en gränsveterinär som är anställd vid vederbörande ministerium eller som ministeriet har bemyndigat att utföra uppgiften.

En veterinär som vederbörande ministerium har bemyndigat som gränsveterinär står i denna uppgift under vederbörande ministeriums styrning och tillsyn och handlar under tjänsteansvar.

Vid kontrollen kan assisterande personal anlitas.

9 §

Tullager, friområden och frilager

Tullverket och gränsveterinären sköter i samråd den tillsyn och kontroll i tullager, friområden och frilager som hänför sig till veterinära gränskontroller.

Vederbörande ministerium meddelar de föreskrifter som Europeiska gemenskapens lagstiftning förutsätter om sådan tillsyn och kontroll som avses i 1 mom. samt om åtgärder som importören och dennes företrädare är skyldiga att vidta i anslutning till förvaringen och hanteringen av importpartier samt

om den bokföring som hänför sig till importpartierna.

10 §

Kontroll av djur och varor som står utanför veterinär gränskontroll

I fråga om sådana djur och varor som vederbörande ministerium anger och som importeras direkt från tredje land till Finland eller transiteras genom Finland och inte genomgår veterinär gränskontroll kontrolleras uppfyllandet av de importvillkor som avses ovan i 5 § vid en tullanstalt som vederbörande ministerium har bestämt. Kontrollen utförs av tullmyndigheterna som en del av den övriga tullkontrollen. Gränsveterinären ger på tullmyndighetens begäran handräckning vid utförandet av kontrollen.

Kontroll av fiskerivaror som lossas ur fartyg under tredje lands flagg kan utföras också i hamnar som vederbörande ministerium har godkänt för ändamålet. I en godkänd hamn utförs kontrollen av gränsveterinären. Vederbörande ministerium kan också komma överens med tullverket, någon annan statlig myndighet eller en kommun eller samkommun om att den vederbörande statliga eller kommunala myndigheten utför kontrollen i en godkänd hamn. Kommunen har härvid rätt till ersättning av staten för utförande av kontrolluppgiften. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om utförandet av kontroller.

4 kap.

Rätt att få upplysningar och utföra kontroller

11 §

Rätt att få upplysningar

Tillsynsmyndigheten har rätt att av importören och dennes företrädare samt av statliga och kommunala myndigheter få de uppgifter som behövs för kontroller och övervakning enligt denna lag. Tillsynsmyndigheten har också rätt att få uppgifter om lastanteckningarna för det transportmedel som använts vid införseln.

Rätten att få upplysningar gäller också sådana uppgifter och handlingar som behövs

för kontroll och övervakning vilka annars skulle vara sekretessbelagda eftersom de gäller enskild affärs- eller yrkesverksamhet eller en enskild persons ekonomiska ställning.

12 §

Rätt att utföra kontroller

Tillsynsmyndigheterna har rätt att utföra sådana kontroller och undersökningar som denna lag förutsätter och att med avseende på detta få tillträde till lokaler och utrymmen där sådana djur eller varor som avses i denna lag förvaras samt till transportmedel med vilka dessa transporteras. Tillsynsmyndigheterna har rätt att utan ersättning ur ett importparti ta det antal prov som behövs för kontrollen.

13 §

Utländska inspektörer

Vad som i 11 och 12 §§ stadgas om finska myndigheters rätt att få upplysningar och utföra kontroller gäller också Europeiska gemenskapens inspektörer samt utländska inspektörer som avses i ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland, när den internationella skyldigheten i fråga förutsätter detta.

14 §

Tillsynsmyndigheternas insamlande av uppgifter och anmälningsskyldighet

Tillsynsmyndigheterna skall i den omfattning och på det sätt vederbörande ministerium bestämmer föra bok över kontroller enligt denna lag och över djur och varor som införts via gränsovergångsställena. Uppgifterna skall skickas till andra tillsynsmyndigheter och andra medlemsstater i Europeiska unionen så som vederbörande ministerium bestämmer.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om anmälningar angående importpartierna som genom automatisk databehandling skall göras till andra tillsynsmyndigheter och medlemsstater.

5 kap.

Importörens skyldigheter och åtgärder som skall vidtas med anledning av kontroll

15 §

Importörens skyldighet att bistå

Importören eller dennes företrädare skall enligt behov på egen bekostnad bistå vid kontrollen enligt denna lag och vid den därtill anslutna övervakningen samt provtagningen. Importören eller dennes företrädare är på egen bekostnad skyldig att vidta de åtgärder som med stöd av denna lag åläggs importören eller dennes företrädare samt att tillåta att tillsynsmyndigheten vidtar de åtgärder som följer av denna lag och av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

16 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som gränsveterinären har utfört

Om ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall gränsveterinären bestämma att importpartiet skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som gränsveterinären godkänner, avlivas eller destrueras.

Gränsveterinären kan vidta åtgärder enligt 1 mom. också när det finns anledning att misstänka att importpartiet inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Gränsveterinären kan godkänna införseln också villkorligt, om det är möjligt att avhjälpa orsaken till att import förhindrats inom rimlig tid. I fråga om ett importparti skall stadgandena i 1 mom. då iaktas i tillämpliga delar.

17 §

Åtgärder som skall vidtas med anledning av en kontroll som någon annan myndighet har utfört

Om tullmyndigheten eller någon annan statlig myndighet som avses i 10 § 2 mom. och med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kon-

troller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller misstänker att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall myndigheten vidta åtgärder enligt 16 § så som vederbörande ministerium bestämmer närmare.

Om en kommunal myndighet eller en sammkommunsmyndighet med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller, vid en kontroll som utförs enligt denna lag konstaterar eller misstänker att ett importparti inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den, skall den överföra frågan till behandling vid vederbörande ministerium.

18 §

Brister som konstateras senare hos importerade djur eller varor

Vederbörande ministerium kan bestämma att djur eller varor som har förts in i landet och vilka observeras eller misstänks medföra risk för spridning av djursjukdomar skall föras ut ur landet, isoleras, försättas i karantän, användas eller behandlas på ett sätt som ministeriet godkänner, avlivas eller destrueras. Samma förfarande tillämpas också på avkomma, embryon och könsceller av djur som införts på ovan nämnda sätt samt på produkter som härrör från djuren.

Om djur eller varor som avses i 1 mom. konstateras eller misstänks medföra risk för spridning av sådana djursjukdomar som med stöd av lagen om djursjukdomar (55/80) har angetts som djursjukdomar som skall bekämpas, skall länsstyrelsen och kommunalveterinären i enlighet med vederbörande ministeriums föreskrifter vidta sådana åtgärder för förhindrande av sjukdomens spridning som avses i lagen om djursjukdomar.

19 §

Vite och tvångsutförande

Vederbörande ministerium kan förena en bestämmelse som utfärdats med stöd av denna lag med vite eller med hot om att en försummad åtgärd vidtas på importörens eller på dennes företrädarens bekostnad.

Vederbörande ministerium kan också bestämma om omedelbart tvångsutförande på

importörens eller på dennes företrädarens be- kostnad av åtgärder som importören eller dennes företrädare skall vidta i enlighet med en bestämmelse som tillsynsmyndigheten utfärdat med stöd av denna lag, om det är skäl att misstänka att importpartiet medför omedelbar fara för människors eller djurs hälsa och importören eller dennes företrädare inte omedelbart vidtar de föreskrivna åtgärderna.

I en fråga som gäller vite, hot om tvångs- utförande och tvångsutförande iakttas i öv- rigt vad som stadgas i viteslagen (1113/90).

20 §

Komplettering av importklareringar och hörande av importören

Om det är möjligt att avhjälpa orsaken till att import eller transitering av djur eller var- or förhindras, skall importören eller dennes företrädare beredas tillfälle att inom rimlig tid komplettera utredningarna om förutsätt- ningarna för import eller transitering.

Tillsynsmyndigheten skall innan ett beslut enligt denna lag fattas bereda importören eller dennes företrädare tillfälle att bli hörd. I brådskande fall skall importören eller den- nes företrädare beredas tillfälle att bli hörd endast om han kan anträffas utan dröjsmål. Importören eller dennes företrädare skall underrättas om beslutet.

Om inte något annat följer att av männi- skors eller djurs hälsa skyddas eller av den övriga lagstiftningen, kan importören välja vilka av åtgärderna i 16 — 18 §§ som skall vidtas i fråga om ett importparti som inte uppfyller eller beträffande vilket det miss- tänks att det inte uppfyller kraven i denna lag eller i stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

6 kap.

Arvoden, kostnader och avgifter

21 §

Arvoden

En gränsveterinär som vederbörande mi- nisterium har bemyndigat att utföra uppgifter enligt denna lag samt en kommunalveterinär som utför en uppgift enligt 18 § har rätt att få ersättning för detta av statsmedel. I fråga om gränsveterinärer bestämmer vederböran-

de ministerium närmare beloppet av den er- sättning som skall betalas, varvid ersättning- arna enligt veterinärbilagan till det allmänna kommunala tjänste- och arbetskollektivavta- let iakttas i tillämpliga delar. I fråga om kommunalveterinärer iakttas vad som sär- skilt stadgas om saken.

22 §

Kostnader

Importören eller dennes företrädare svarar för alla kostnader för åtgärder som vidtas med stöd av denna lag.

23 §

Avgifter

För kontroller enligt denna lag uppbärs avgift till staten hos importören eller dennes företrädare. Vid fastställandet av avgiften iakttas vad lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) stadgar, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning eller av ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland.

Vederbörande ministerium meddelar vid behov de föreskrifter om avgift enligt 1 mom. som förutsätts av Europeiska gemen- skapens lagstiftning eller av ett internatio- nellt avtal som är förpliktande för Finland.

Om avgifter för tullverkets prestationer stadgas särskilt.

7 kap.

Särskilda stadganden

24 §

Tystnadsplikt

Den som vid utförandet av uppgifter enligt denna lag har fått kännedom om en enskild persons eller ett samfunds ekonomiska ställ- ning, affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskild persons andra privata förhållan- den får inte utan samtycke av den som sa- ken gäller yppa dessa uppgifter för utomstå- ende eller använda dem till sin egen eller någon annans fördel.

Vad som stadgas i 1 mom. hindrar inte att uppgifter och handlingar lämnas till

1) statliga och kommunala myndigheter,

veterinärer som bemyndigats som gränsveterinärer och kommunalveterinärer för utförande av uppgifter enligt denna lag,

2) åklagar-, polis- eller tullmyndigheter för utredande av brott,

3) myndighet som prövar sökande av ändring i ett ärende enligt denna lag, eller

4) utländska organ och inspektörer som förutsätts i Europeiska gemenskapens lagstiftning eller i ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland, i de fall då avtalet förutsätter detta.

Om tystnadsplikt angående uppgifter om en enskilds hälsotillstånd stadgas särskilt.

25 §

Ändringssökande

Ändring i ett beslut som gränsveterinären har fattat får sökas genom besvär hos länsrätten i den ordning som stadgas i förvaltningsprocesslagen (586/96).

Ändring i ett beslut som vederbörande ministerium har fattat får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som stadgas i förvaltningsprocesslagen.

Ändring i ett beslut som tullmyndigheten och någon annan statlig myndighet som avses i 10 § 2 mom. och med vilken vederbörande ministerium har kommit överens om utförande av kontroller har fattat får sökas så som särskilt stadgas.

Besvär över beslut som har fattats med stöd av denna lag skall behandlas i brådskande ordning.

26 §

Verkställighet

I ett beslut som fattas med stöd av denna lag kan bestämmas att beslutet skall iakttas innan det har vunnit laga kraft om inte bevärsinstansen bestämmer något annat.

27 §

Straffstadganden

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) importerar eller genom Finland transiterar djur eller varor i strid med denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den,

2) i fråga om sådana djur eller varor som

enligt denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den skall kontrolleras vid en veterinär gränskontrollstation inför djuren eller varorna i fråga via något annat än med stöd av denna lag godkända gränsovergångsställen eller försummar sin skyldighet att omedelbart transportera dem till en veterinär gränskontrollstation,

3) försummar sin i 7 och 10 §§ stadgade skyldighet att låta kontrollera djuren eller varorna,

4) i fråga om importpartier som skall förvaras i tullager, friområde eller frilager underlåter att iaktta de bestämmelser som avses i 9 § 2 mom. om åtgärder som importören och dennes företrädare är skyldiga att vidta i anslutning till förvaringen och hanteringen av importpartier eller den bokföringsskyldighet som hänför sig till importpartierna,

5) underlåter att iaktta en bestämmelse som tillsynsmyndigheten har utfärdat med stöd av 16 - 18 §§, eller

6) på annat sätt bryter mot en bestämmelse som tillsynsmyndigheten har utfärdat med stöd av denna lag,

skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas på något annat ställe i lag, för *brott mot lagen om veterinär gränskontroll* dömas till böter eller till fängelse i högst sex månader.

Om en gärning som avses i 1 mom. är särskilt planmässig, om den begås i syfte att nå en avsevärd ekonomisk fördel, om den är ägnad att medföra betydande fara för djurs och människors hälsa och om brottet i övrigt bedömt som en helhet är grovt, skall gärningsmannen för *grovt brott mot lagen om veterinär gränskontroll* dömas till böter eller till fängelse i högst två år.

Till straff för brott mot den i 24 § stadgade tystnadsplikten döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den stadgas på något annat ställe i lag.

Tillsynsmyndigheterna behöver inte till förundersökningsmyndigheten anmäla en förseelse som i sin helhet skall anses vara uppenbart obetydlig.

Den som bryter mot ett förbud som har meddelats eller en skyldighet som har ålagts med stöd av denna lag och som förstärkts med vite kan lämnas ostraffad för samma gärning.

28 §

Förverkandepåföljd

Djur eller varor som importerats eller transporterats i strid med denna lag eller stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller värdet av sådana djur eller varor kan helt eller delvis dömas förverkade till staten.

När den ekonomiska fördel som sådana brott som avses i 27 § medfört och de föremål eller annan egendom som använts för brotten döms förverkade till staten iaktas vad som stadgas i 2 kap. 16 § strafflagen.

29 §

Handräckning

Polisen och tullverket är skyldiga att på begäran av de tillsynsmyndigheter som avses i denna lag ge tillsynsmyndigheterna handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag och av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

30 §

Närmare stadganden och bestämmelser

Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag kan vid behov utfärdas genom förordning. Genom förordning kan också stadgas att vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av nämnda förordning.

När Europeiska gemenskapens lagstiftning så förutsätter kan vederbörande ministerium

1) bestämma att de näringsidkare som utövar i denna lag avsedd verksamhet skall registreras och dessutom meddela föreskrifter om deras skyldighet att föra förteckningar och göra anmälningar,

2) bestämma att djur och varor som skall exporteras till tredje land från Finland eller transiteras genom Finlands territorium skall utföras från Finland via veterinärt gränskontrollförfarande och meddela andra föreskrifter om detta, samt

3) meddela föreskrifter om transport av importpartier till destinationsanläggningen och om den övriga behandlingen av dem.

31 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 13 och 15 §§ lagen om djursjukdomar**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 13 § lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/80), sådant detta lagrum lyder ändrat genom lagar av den 21 augusti 1992 och den 13 juni 1994 (809/92 och 424/94), ett nytt 3 mom. och till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad genom sistnämnda lag, ett nytt 4 mom., som följer:

13 §

Utan hinder av 1 och 2 mom. iaktas dock lagen om veterinär gränskontroll (/) i fråga om införelsevillkoren samt gränskontrollförfarandet för djur samt andra i 1 mom. avsedda föremål och varor som importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen.

15 §

Om avgifter för veterinär gränskontroll stadgas dock, utan hinder av 1—3 mom., i lagen om veterinär gränskontroll.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

3.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/96) 37 § 2 mom. och 39 § 2 mom. samt fogas till 50 § ett nytt 2 mom. och till 60 § ett nytt 3 mom. som följer:

37 §

Besiktningssveterinären och gränsveterinären

Gränsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och inom området för en veterinär gränskontrollstation.

39 §

Inspektion

Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningssveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats och inom ett område för en veterinär gränskontrollstation.

50 §

Handräckning

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

60 §

Ersättningar

Utan hinder av 1 och 2 mom. iakttas lagen om veterinär gränskontroll (/) i fråga om avgift för sådan inspektion enligt 29 § 2 mom. som utförts av gränsveterinären på ett gränsövergångsställe eller på en veterinär gränskontrollstation samt i fråga om ersättning till den som utfört inspektionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

Helsingfors den 11 oktober 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

2.

Lag**om ändring av 13 och 15 §§ lagen om djursjukdomar**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 13 § lagen den 18 januari 1980 om djursjukdomar (55/80), sådant detta lagrum lyder ändrat genom lagar av den 21 augusti 1992 och den 13 juni 1994 (809/92 och 424/94), ett nytt 3 mom. och till 15 §, sådan den lyder delvis ändrad genom sistmämnda lag, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §

Utan hinder av 1 och 2 mom. iakttas dock lagen om veterinär gränskontroll (/) i fråga om införselvillkoren samt gränskontrollförfarande för djur samt andra i 1 mom. avsedda föremål och varor som importeras från länder utanför Europeiska gemenskapen.

15 §

Om avgifter för veterinär gränskontroll stadgas dock, utan hinder av 1 - 3 mom., i lagen om veterinär gränskontroll.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.

3.

Lag**om ändring av djurskyddslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/96) 37 § 2 mom. och 39 § 2 mom. samt fogas till 50 § ett nytt 2 mom. och till 60 § ett nytt 3 mom. följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

37 §

Besiktningsveterinären och gränsveterinären

Gränsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs på gränsövergångsstället *eller* utreseplatsen.

Gränsveterinären övervakar att denna lag samt med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser följs på gränsövergångsstället, på utreseplatsen och *inom området för en veterinär gränskontrollstation.*

39 §

Inspektion

Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe *eller* en utreseplats.

Polisen får inspektera djurtransporter också utan misstanke. Samma rätt att inspektera djurtransporter har besiktningsveterinärer inom ett slakteri- eller slaktplatsområde och gränsveterinärer på ett gränsövergångsställe, på en utreseplats *och inom ett område för en veterinär gränskontrollstation.*

50 §

Handräckning

Dessutom är tullverket på gränsveterinärens begäran skyldigt att ge gränsveterinären handräckning vid utförandet av uppgifter som följer av denna lag samt av stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

60 §

Ersättningar

Utan hinder av 1 och 2 mom. iakttas lagen om veterinär gränskontroll (/) i fråga om avgift för sådan inspektion enligt 29 § 2 mom. som utförts av gränsveterinären på ett gränsövergångsställe eller på en veterinär gränskontrollstation samt i fråga om ersättning till den som utfört inspektionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1997.
